

МОЛОДІЙ КОЛОС

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

№ 15 (1183). ЧЕТВЕР 5 ЛЮТОГО 1970 р. Ціна 2 коп.

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМ

СТУДЕНТСЬКА ВСЕСОЮЗНА

КАЗАНЬ, 3 лютого. (Кор. ТАРС). Сьогодні в Казанському державному університеті імені В. І. Ульянова-Лєніна відкрилась загальносоюзна міжнародна студентська наукова конференція. Тема її «В. І. Лєнін — вождь і вчитель трудящих всього світу». В ній беруть участь 140 юнаків і дівчат із країн Європи, Азії, Африки та Латинської Америки — представники зарубіжних студентів, які навчаються в радянських вузах.

ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

Москва, 4 лютого. (кор. ТАРС). Сьогодні у конференц-залі готелю «Юність» відкрився пленум ЦК ВЛКСМ. Він присвячений обговоренню підсумків грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС із завданням комсомольських організацій.

З доповіддю на пленумі виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

У роботі пленуму бере участь секретар ЦК КПРС І. В. Капітонов.

НАШ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

ЛЕНИНСКІЕ ЕЛИ

(По распоряженію Совнаркома у Мавзолея В. И. Ленина были посажены любимые Ильичем серебристые ели).

Серебристые задумчивые ели
Под Симбирском, в Шушенском
и в Горках
Стоило таинство, родное имя Ленин,
Синий ветер повторил негромко.
К нам в часы нечастого досуга
Шел Ильич, усталый и больной.
Вы тогда грустили грустно друга,
Укрываясь в димке голубой.
Вы стояли стройными рядами,
Охраняя солнечный покой.
Что же, ели, что случилось с вами
Той январской снежной зимой?
Постояв в отчаянном молчаньи,
В траур головы седые урони,
Вы в тот год не плакали ль ночами,
Все не веря в расставанье с ним?
И тогда направили на службу
К Ильичу своих вы дочерей...
Словно память о хорошей дружбе,
— Елочки у входа в Мавзолей!

Лиза ШВЕЦОВА.

м. Кіровоград.

ЦЕ БУЛО в день народження комсомолу — 29 жовтня 1969 року. На урочистій лінійці учні прийняли рішення — зустріти ювілей Ілліча найкращими успіхами у навчанні і громадсько-корисній роботі. А до цього в групах кожен комсомолец взяв особисті зобов'язання до цієї дати. У них наголошувалося на поліпшенні успішності, участі в гуртках художньої самодіяльності, спортивних секціях, організації дозвілля, виконанні громадських доручень.

Отож, коли було опубліковано Положення про Ленінський залік, у нас підготовка до нього вже фактично почалася. А 12 квітня 1969 року ми провели розширене засідання комітету комсомолу, де обговорили питання про хід цього заходу. Тоді ж була створена громадсько-політична комісія. До її складу ввійшли секретар партійного бюро та технікуму, секретар комітету комсомолу, викладачі суспільних наук М. С. Газаган та Д. Д. Таран, члени комітету комсомолу.

Громадсько-політична комісія рекомендувала для вивчення такі твори В. І. Леніна: «Завдання Спілок молоді», «Про кооперацію», «Великий почин». Для підготовки до проведення Ленінського заліку були підключені працівники бібліотеки, читального залу. Вони підбрали спеціальну літературу, обладнали книжкові виставки — «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», «На допомогу позитивіформатору», «До тебе, молоді, звертається Ленін», закупили близько ста примірників творів Леніна. У ВЕРЕСНІ минулого року в усіх групах ми провели комсомольські збори з питанням про хід Ленінського заліку. Справа в тому, що на перші курси прибуло нове пополнення. Ленінський залік першокурсники почали складати ще в школі. Виявилось, що праці «Завдання Спілок молоді», «Про кооперацію», «Великий почин» вони вже вивчили. Тому учні групи «А» першого курсу агрономічного факультету взяли за вивчення праці Леніна «З чого почати?», групи «Б» цього ж факультету — «Як організувати змагання».

Новачки взяли також свої зобов'язання на честь ювілею вождя. Звісно, не все йшло гладко при вивченні ленінської теоретичної спадщини. Багато зустрічалося незрозумілого. Ми передавали це. Тому члени громадсько-політичної комісії, а також викладачі Г. І. Кулик, В. В. Ісаєв, І. І. Носова, Д. А. Голубець майже щодня проводили консультації індивідуально і в групах. Разом з цим проводилися зустрічі з старими більшовиками, комсомольцями 20-х років, які поділилися своїми спогадами.

У зв'язку з великим пополненням комсомольської організації передостанній етап заліку тривав до кінця грудня.

Як було заплановано, 3 грудня члени громадсько-політичної комісії разом з груповими керівниками почали приймати залік. Проходив він у формі співбесіди. Кожен учень мав конспект, де бу-

ли старанно викладені основні положення ленінських праць.

Ось відповіді на другокурсника бухгалтерського відділу Лариса Путикова. Її розповідь присвячена роботі Леніна «Про кооперацію». Члени комісії задоволені. Лариса детально зупиняється на обставини, яка передувала написанню цієї праці, з якого приводу вона була написана, викладає основну її суть.

— А чи не могли б ви розповісти про те, як ідеї Ілліча перетворюються в життя? — запитують ученицю.

І дівчина впевнено наводить приклади із свого району. Відчувається, що вона добре опрацювала не лише над першоджерелами, а й ґрунтовно вивчила історичні, архівні документи.

ІДЕ ЛЕНИНСЬКИЙ ЗАЛІК

Як ми бачим сьогодні

У відомості проти її прізвища ставиться «п'ятірка».

За Ларисою відповідає Світлана Шурігіна. У неї питання — робота Леніна «Завдання Спілок молоді». Світлана не менш детально передає зміст роботи, обставини на третьому з'їзді комсомолу.

— А як ви розумієте тезу Леніна «вчитися комунізму»? — запитують її.

— Це значить, — говорить вона, — що, як вказував Володимир Ілліч, потрібно, щоб наша молодь «не замикалася у свої школі і не обмежувалася лише читанням комуністичних книг і брошур. Тільки в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами».

Навівши цю цитату, Світлана переходить до прикладу.

— Учні нашого технікуму (нашого курсу, зокрема), не лише добре вчаться, а й працюють. Агрономи, наприклад, допомагаючи підсвічному колгоспові «Правда», очистили 8 тисяч центнерів кукурудзи, допомагали у збиранні овочевих культур.

Світлану зупиняють і ставлять у залікову книжку також відмінну оцінку. А мені хотілося б продовжити її відпо-

відь. Бо наші учні не менш успішно склали і трудовий залік.

Коли були складені останні екзамени, ніхто не залишив технікуму. Всі працювали на своєму учбовому господарстві — збирали врожай. А вигадив він на славу. Учні третього курсу плазового відділу виростили по 676 центнерів цукрових буряків на кожному гектарі. Добрий урожай соняшника виростили учні групи «Б» третього курсу агрономічного факультету.

Не менш організованими були учні і під час роботи в підшефних колгоспах. Першокурсники бухгалтерського відділу очистили і перебрали у колгосп «Укрaina» 4968 центнерів гібридної кукурудзи. Учні агрономічного факультету не залишили поля, поки не була вивезена остання машина з цукровими буряками.

Під час цієї роботи вони провели декілька вечорів відпочинку з молоддю села, давали концерти для трудящихів ферм.

О ЦЕ поєднання суспільно-корисної роботи з навчанням і дає підрадянські результати. Із 476 учнів 202 склали залік на відмінно. Найкраще підготовленими виявилися групи «А» першого та другого курсів бухгалтерського відділу (секретарі комсомольських організацій Т. Куйбіда та Н. Бездітна).

Підсумовуючи пройдені етапи заліку, слід відзначити їх надзвичайно позитивний вплив.

У нас значно поліпшилась успішність. Більшість учнів навчається на «добре», а тридцять — лише на «відмінно».

Особливо помітний зрив у вивченні суспільних наук. На сьогоднішній день ми не маємо ще тільки незадовільних оцінок. Трійки зникли.

Але поряд із позитивним треба вказати на недоліки у проведенні заліку. Деякі учні не досить активно брали участь у співбесідах, виявили невміння конспектувати матеріал, пов'язувати його із сучасністю.

Все це ми враховуємо при підготовці до завершального етапу заліку.

5 січня комсомольці технікуму провели теоретичну конференцію на тему «В. І. Ленін — великий друг молоді».

На ній були підведені підсумки передостаннього етапу заліку.

Зараз ми продовжуємо вивчення біографії Леніна, організовано вивчаємо Тези ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», матеріали міжнародної Народи комуністичних та робітничих партій та матеріали III Всесоюзного з'їзду колгоспників. На групових зборах та лінійках учні знітують про свою успішність, участь у громадсько-корисній роботі, про знання ленінської теоретичної спадщини.

В. БОГУСЛАВСЬКИЙ,
секретар комітету комсомолу
Знам'янського сільськогосподарського технікуму.

В перед'ювілейному ленінському році хлібороби орденоносної Кіровоградщини поклали на всенародний стіл запашну паляницю вагою — понад два з половиною мільйона тонн. Вони подали до столу і десятки тисяч тонн м'яса. Однак виробництво його могло б бути більшим, якби за останні роки не сталося зменшення поголів'я худоби.

Нинішнього року область має продати державі 125 тисяч тонн м'яса, або майже на 13 тисяч тонн більше, ніж торік. А це означає, що треба збільшити поголів'я великої рогатої худоби і свиней до таких розмірів, які б гарантували виконання і перевиконання планів.

Важливим резервом підвищення продуктивності тваринництва є збереження молодняка великої рогатої худоби, свиней і овець. Від того, як будуть доглянуті з першого дня телята, поросята, ягнята, залежить кінцевий результат: вихід м'яса. Вирішальну роль у цій справі відіграють люди, які працюють по догляду за молодняком.

Цими днями на фермі № 1 колгоспу імені Леніна Ульянівського району відбулась районна нарада молодих тваринників. Темою їхньої розмови була турбота про збереження молодняка. Учасники наради прийняли звернення до всіх молодих тваринників області, в якому закликали докласти всіх зусиль, щоб повністю зберегти зимово-весняний і наступні виходи молодняка.

Комсомольці Ульянівського району виступили з ініціативою великого державного значення. Якщо ти комсомолец і працюєш у тваринництві — твій обов'язок ділом відгукнутися на їх заклик. Пам'ятай: тобі скажуть щире спасибі, якщо і ти зробиш вагомий внесок у збільшення виробництва м'яса. Хай повниться достатком всенародний стіл!

(Розповідь про районну нараду молодих тваринників вміщуємо на 1-й і 2-й сторінках).

„НАЗВАЛИ ЇЇ ЗОРЬКОЮ“

- Василь Кулик обирає професію тваринника.
- Допомагає наука.
- Шефами стають піонерські загони «Гвоздика», «Бригантина» і «Факел»

ЧАСТКА СВІТУ

Ферма як ферма. У повітрі телятника вловлюється запах свіжовибленої стіни. Звідки він? Так і є. В останній секції закінчується побілка. Тому так світо в приміщенні.

...Цьому хлопцеві двадцять п'ять. На фермі вже третій рік. Потрапив сюди, завдячуючи випадкові. Якось, що працюючи на різних роботах, кілька разів підвозив корми на ферму. Зайшов провідати Толю Грабчака. Отам і залишився пізніше на фермі... Звичайно, кожна нова справа вимагає, щоб її вивчили. Вчився і Василь. Звертався за допомогою

до старших, дівався сумнівами з Анатолієм. Зараз наздоганяє товариша за виробничими показниками. Молоді вком Анатолій і Василь. Тож за звичкою і називають їх молодими тваринниками. Та коли говорити про досвід, про трудові здобутки, то ні Анатолія, ні Василя молодими назвати не можна.

СЕКРЕТ МУДРОСТІ

Так уже повелося у тваринників артілі, що довілі на місяць Сава Матвійович Соколюк, головний зоотехнік, приходив на ферму як лектор. Дівчі на місяць на фермі — зооветнашниця.

Цього разу тема занятя «Збереження новонародженого молодняка».

Тут, на фермі № 2, був випадок, коли допря чи то загавлялась, чи злетіла з кошика і напіла теля на годину пізніше, ніж того вимагав режим. Теля загаврило, і вже ні догляд, ні медична не змогли запобігти його загибелі. На цьому випадку й зупиняється Сава Матвійович.

— А як, молоді, особливо слід вивчити передові методи вирощування молодняка. По-перше, досвід у нас ще обмаль. По-друге, загальноосвітній рівень дає вам змогу добре засвоїти основи зоотехнії...

(Закінчення на 2-й стор.)

На фото: п'ятикласники Богданівської восьмирічної школи Ульянівського району Вітя Балайчук, Боря Бабій, Тавя Соколюк, Тавя Каїмова та Рая Ковтонюк на фермі.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА

МЕТА — ЗБЕРЕГТИ І ВИРОСТИТИ КОЖНУ ТВАРИНУ

Звернення

молодих тваринників Ульянівського району до юнаків та дівчат області, зайнятих на вирощенні молодняка сільськогосподарських тварин.

Сьогодні кожний день наближає нас до знаменного Ленінського ювілею. Комсомольці і молодь прагнуть зустріти цей день новими успіхами в комуністичному будівництві, вони включились у осенародне соціалістичне змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Ми, представники молоді Ульянівського району, яка працює на вирощенні молодняка сільськогосподарських тварин, як і всі радянські люди, з великим хвилюванням стежили за роботою III-го Всесоюзного з'їзду колгоспників. З'їзд накреслив конкретні завдання: невпинно збільшувати виробництво продуктів землеробства і тваринництва, добиватись їх здешевлення, поліпшувати якість, повністю задовольняти потреби країни в найрізноманітніших сільськогосподарських продуктах.

Перед трудівниками сільського господарства сьогодні, зокрема, стоїть велике і відповідальне завдання — збільшення виробництва продукції тваринництва.

Тваринники Ульянівського району домоглися значних успіхів у розвитку громадського поголів'я худоби. Вони пішли на перше місце в області по виробництву тваринницької продукції. Вихід молодняка великої рогатої худоби по району становить 92,5 на 100 голів, у тому числі у колгоспі імені Шевченка — 104,5, у колгоспі імені Горького — 100,9, у колгоспі «Росія» — 95,8. Вихід поросят становить по району 17,5 голів від основної свиноматки, а в таких колгоспах як імені Леніна та імені Орджонікідзе — більше 20. Приріст живої ваги молодняка в окремих господарствах району складає 900 — 1100 грамів на добу.

Добру шану здобули тваринники старшого покоління — В. М. Пилецька (колгосп «Родина»), В. М. Федоза (колгосп ім. К. Маркса), М. П. Семенюк (колгосп ім. Леніна), М. П. Яворська (колгосп ім. Ульянова) та інші.

Серед молодих тваринників уже сьогодні можна назвати краєвих — Марію Мушинську з колгоспу імені Щорса, Василя Кулика з колгоспу імені Леніна, Катерину Євину з колгоспу «Росія», Тамару Руденко з колгоспу імені Шевченка, Тамару Залізник з колгоспу імені Горького та інших.

Ми усвідомлюємо, що ці показники були б набагато вищими, якби в кожному господарстві на кожній фермі до вирощування молодняка підходили творчо, використовували досвід передовиків, застосовували науково-обґрунтовані методи вирощування тварин. Велику роль у цьому покликала відіграти наукова організація праці, зоотехнічне навчання тваринників, сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків.

Підрахувавши свої резерви, ми зобов'язуємося в 1970 році:

довести приріст великої рогатої худоби до 95 голів на 100 голів і нетелів, поросят — до 17 голів на основну свиноматку, овець — до 100 ягнят на віцементку при стопроцентному їх збереженні;

домогтись щодобового приросту молодняка великої рогатої худоби до 950 грамів, поросят — 250 грамів віком до двох місяців;

забезпечувати зразковий санітарний стан тваринницьких приміщень;

боротись за високу культуру виробництва на кожному робочому місці;

організувати соціалістичне змагання на кращого молодого тваринника ферми, артілі, району.

Ми звертаємось до всіх тваринників області, які працюють на вирощуванні молодняка, підтримати наш почин.

Ми звертаємось до всіх комсомольців та піонерів — учнів сільських шкіл — взяти шефство над доглядом за молодняком, організувати загони юних тваринників, які б надавали посильну допомогу колгоспним фермам.

Ми звертаємось до майбутніх випускників шкіл поповнити ряди молодих тваринників області з тим, щоб справа вирощування молодняка та худоби стала справою молоді.

Не пошкодуємо сил, умінь й енергії, використаємо наші знання і досвід, силу молодих рук і запал комсомольський для виконання завдань, поставлених партією і урядом перед сільськими трудівниками по значному збільшенню поголів'я громадського тваринництва!

Прийнято на районній нараді молодих тваринників Ульянівського району.

На фото: група учасників районної наради молодих тваринників у тваринницькому містечку колгоспу імені Леніна.

(Закінчення).

Віра Тофан та Володя Константинов на фермі недавно. Тож і питання у них не бракує.

Володя дещо сором'язливий хлопець. Щоби між іншим підходити після закінчення до головного зоотехніка:

— Що я можу конкретно робити сьогодні, щоб досягти приросту такого, як скажімо, у Толі Грабчака?

— Основне, Володю, режим.

ЗАГОНОМ НА ФЕРМУ

На ферму діти йде охоче. Там такі гарні телятка. Їх можна порівняти, підставити під шортеті язички свої теплі руки.

— Тітко Віро, А як оце телятко зветься?

— Тітко Олено! А що ви йому їсти даєте?

Отак щоразу, коли приходять піонери.

Якось після дитячого концерту — знову екскурсія по фермі. Там Соколюк не намагається на маленьке рудувате створіння.

— Ой, та воно ще на ніжках неміцно стоїть!

— Я б хотіла його доглядати. Аби то можна.

— Чому ж не можна, — відповідає Віра Олександрівна Семенюк. Приходь, Тамаро, допомагатимеш.

— І я хочу.

Задзвеніли дитячі голоси.

Назавтра прийшли всім загonom.

— Ми, піонери загону «Гвоздика», вирішили допомагати вирощувати телят.

„НАЗВАЛИ ЇЇ ЗОРЬКОЮ“

Перше чергування відбулося того ж вечора. Біля однієї групи — дівчатка: Галля Окопна, Люда Замкова, Оля Панаєв. Біля другої — хлопчики: Петя Чоповський та Володя Гунчак.

А на ранок у школі тільки й розмови:

— Маріє Володимирівно! Ми теж підемо на ферму, — хвильються піонери загону «Факел».

— Ми теж, — у відповідь «Бригантина».

Доведеться дозволити дітям, — звернувся до старої піонержатої директор школи В. Г. Демчишкін.

— Добру справу зацікавили піонери.

Так учні Богданівської восьмирічної школи імені П. Поповича взяли шефство над тваринницькою фермою ім. колгоспу імені Леніна.

РОЗМОВА В КОМІТЕТІ

— Все це добре, Валерію. Та хочеться, щоб хоч раз зібрався ми, молоді тваринники, поговорили. Адже скільки ще є невирішених питань. А ми навіть добре не знаємо один одного.

По правді сказати, не так уже нас, молодих, і багато в районі. Он механізатори, ті в молодіжній бригаді об'єднуються, доярки — в молодіжній фермі, а ми...

Валерій Левченко, секретар комітету комсомолу артілі, замислюється. Що

міг він сказати у відповідь на дошкульні, але правдиві Володиминові слова.

Приймаючи в Ульянівку, Валерій перш за все завітав до райкому комсомолу. Валентин Давидяк, перший секретар райкому вислухав його уважно.

— Діло говоримо, Валерію. Район наш передовий по виробництву тваринницької продукції. А от з молодими тваринниками, відверто кажучи, ми ще не допрацюємо ми вже намітили зібрати їх, поговорити. І знаєш, де ми це зробимо? У вашому колгоспі.

— Чому саме в нас? Є кращі.

— Не скромничай. І у вас є що показати. Та справа не в тому. Адже нам потрібно поведати ділову розмову, отже, говорити і про хороше, і про недоліки не забути...

Нарада відбулась. Молоді тваринники з артілей ім. Шевченка, ім. Орджонікідзе, ім. Горького та інших знайшли багато про що говорити. Тут, у Будинку тваринника, і народилось звернення ульянівців до всіх молодих тваринників області. Звідси й вирушили вони в похід за достаток, за високу культуру виробництва тваринницької продукції.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

Колгосп ім. Леніна
с. Богданівка Ульянівського району.

Помножений досвід

З почуттям законної гордості тваринники нашого району зустріли звістку про нагородження ульянівців передовим Червоним прапором обкому КП України та обласним за збільшення виробництва і заготівель продукції тваринництва. Безумовно, тваринники району домоглися значних успіхів у роботі. Досить сказати, що вихід молодняка великої рогатої худоби по колгоспах району становить 92,5 на 100 голів, поросят — 17,5 від основної свиноматки, приріст живої ваги молодняка в окремих господарствах дорівнює 1100 грамам на добу. Ми це усвідомлюємо, ставимо перед тваринниками завдання по значному збільшенню поголів'я тварин в цілому по району, по стопроцентному збереженню молодняка.

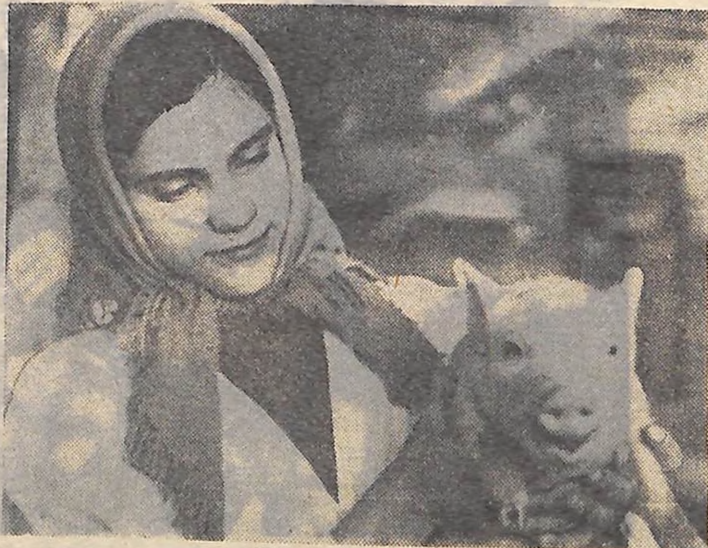
Одним з невирішених повністю питань є питання, кому саме працювати біля тварин. Думка схилилась до молоді. Скажемо відверто, загальноосвітній рівень трудівників старшого покоління дещо вищий, аніж у молоді. Із свого боку працівники старшого покоління набули неабиякого досвіду роботи в тваринництві. Помноживши цей досвід на знання молоді, на завдання молодих рух, можна досягти неабияких результатів.

На жаль, у районі вирощують молодняка всього близько п'ятдесяти юнаків та дівчат. Радісно було читати в районній газеті «Ленінець» листув молоді свинарки з колгоспу ім. Горького Тамари Залізник, яка закликала випускників сільських шкіл після закінчення школи йти працювати на ферми, відповіді школярів. Цей же заклик пролунав і з трибуни районної наради молодих тваринників.

І. ГАЙДУКЕВИЧ,
головний зоотехнік Ульянівського районного управління сільського господарства.

На фото: після наради молодих тваринників. Головного зоотехнік району Іван Тихонович Гайдукевич (зліва) розмовляє з Вірою Тофан та Володимиром Константиновим, які вирощують молодняка у колгоспі імені Леніна.

На фото: Тамара Залізник, одна з наймолодших тваринниць району.

СІМ'Ї НАШІЙ РОСТИ

На свиноферму я пішла працювати після закінчення 8-го класу Велико-Троїської середньої школи. Щоправда, навчання я не залишила, продовжую навчатись у вечірній школі.

Працюю, як бачите, недавно. Тож і досвід маю невеликий. Проте кожного дня з радістю приходжу в це просторе приміщення. Тут мої «підопічні». Вони вже знають мене і чекають.

Спочатку я працювала на дорощуванні поросят віком від двох до чотирьох місяців. Потім попросилась до свинома-

Не можу не згадати з подякою Марію Терентівну Пустовіт, яка так багато допомагала мені в перші дні роботи. Зараз ми працюємо також поруч: і в неї, і в мене на догляді по 27 свиноматок, однакові і соціалістичні зобов'язання: одержати на кінець року 676 поросят. Звичайно, зобов'язання ми виконуємо.

У себе на фермі ми поставили справу догляду за поросятами на наукову основу. Тож і поставили собі за мету досягти стопроцентного збереження поросят і ще, щоб десь у двомісячно-

му віці вони йшли від нас у групу дорощування здоровими, потрібної ваги.

Приємно те, що на фермі вже не я одна молодша свинарка. Має групу свиноматок Ганя Гладка, на відгодовілі поросят працює Дуся Богачук. Нещодавно на ферму прийшла Віра Мельник.

Думаю, що сім'я наша буде дедалі поповнюватись. Адже робота наша цікава, і вдячна.

Тамара ЗАЛІЗНЯК,
свинарка колгоспу ім. Горького.

с. Великі Троїци
Ульянівського району.

ВІ НАМ
ПИСАЛИ

«Добрий день, дорога редакція! Пишемо до вас листа і хочемо, щоб ви нам допомогли. Вже кілька місяців ми без електричного освітлення, виштов з лад трансформатор. У нас у кожного діти, їм треба готувати уроки. Та й взагалі, хіба можна зараз без електроенергії? Дуже просимо не відмовити у нашому проханні і заздалегідь відповісти вам за турботи.

Жителі села Верхівців Кіровоградського району». Голова виконкому районної Ради депутатів трудящих М. Лисенко повідомив редакції: «Жителі села Верхівців тимчасово не користувалися електроенергією, тому що виштов з лад трансформатор. Зараз колгосп «Зановіт Леніна» має трансформатор, який буде встановлений найближчими днями».

Студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Крилов просить пояснити, де можна навчитися водити мотоцикл. Ного товариш теж хотів би у зимовий період набути прав мотоцикліста.

Ми звернулися до керівників Кіровоградського автомоторного клубу з проханням відповісти на запитання студентів. Вони пояснили, що зараз набирається група учнів. Плата за навчання — 30 карбованців, навчаються курсанти півтора місяця.

«Дорога редакція! Я здаю документи в Кіровоградський технікум радянської торгівлі, але потім мої життєві плани змінилися. Кілька разів я просила надіслати документи на мою адресу, але відповіді не одержувала.

Люба Луньова, с. Мар'янівка Малонісківського району».

Це — перший лист. А ось другий.

«Завдяки вашій допомозі я одержала документи з технікуму. Дозвольте від щирого серця подякувати вам за допомогу».

Любу Луньову цікавить ще одне питання: де можна набути професію радиста і яку для цього потрібно мати освіту.

Професію радиста можна набуту в Кіровоградському профтехучилищі № 1 (вул. Інціативна, 16). Для цього потрібно мати середню освіту.

В Кіровоградському ательє мод № 7 в основному працює молодь. З місяця в місяць дівчата перевищують виробничі завдання, а продукцію виготовляють тільки відмінної якості. Серед комсомольців, які успішно виконують соціалістичні зобов'язання, азист до 100-річчя за дня народження В. І. Леніна, в'язальниця Галина Ковтун.

На фото: Г. КОВТУН.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПОЧАТОК
БІОГРАФІЇ

Оля стояла і схвильовано розповідала:

— Я народилася в Новоукраїні. Після закінчення школи навчалася в Кіровоградському медичному училищі. А оце працюю третій рік фельдшером...

За дві хвилини дівчина розповіла всю свою біографію. А я сидів на партійних зборах і думав про те, що часто за скромними фразами ми не помічаємо гарних справ наших людей.

Оля Сльченко прийшла в нашу лікарню сразу після закінчення медичного училища. І тільки з її появою пожевавши справи комсомольської організації. Олю обрали секретарем. Вона організовувала цікаві збори, піклувалася про регулярний випуск стіннівки. Молодь лі-

карні виступала з концертами в колгоспах, в профілакторії «Гірники». Комсомольці взяли зобов'язання оволодіти суміжними професіями. Активно працював гурток «Кругозір». І за кожною хорошою справою стояв секретар. Серйозна в роботі, весела під час дозвілля, Оля вміє захоплювати людей, вести за собою.

На партійних зборах виступив головний лікар міської лікарні № 3 В. А. Полтавець. Він сказав такі слова про Ольгу Сльченко:

— Це добре, що в партію йде таке повновиснє, як Оля. Потім секретар партійного бюро лікарні В. І. Бабічев запитав:

— Хто за те, щоб комсомолку Ольгу Сльченко прийняли кандидатом у члени КПРС?

І всі комуністи проголосували «за».

А. КОХАН.

м. Олександрія.

СПРАВИ НАШІ, ПОБУТОВІ

ВСЕ почалося ось з чого. Керівники колгоспу «Комітерні» Бобринецького району хвилювали така проблема: чи не схилює молоко на віддаденій фермі в селі Коржівому? Воно, звісно, можна було б його врятувати, послати гнати. Але кожен боїться заночувати в лісоосуді:

«ВЕЛИКА, СПРАВЖНЯ ЛЮДИНА СВІТУ ЦЬОГО»

(Закінчення).

У творі змальовуються нелюдські умови життя робітників, загнаних у темні, сирі підвали, куди й сонце не проникало. Контрастом до злиденного життя родини Микити й Тані в розкішні паразитичне життя фабриканта Лашова, сина якого навіть до школи возить фаєтоном.

Комуністична партія І. В. І. Ленін, підкреслює автор, ліквідувала цю соціальну несправедливість: здійснені мрії трудящих; після перемоги Великого Жовтня робітники перебралися з підвалів у світлі кімнати паня Лашова, діти Микити й Тані пішли до школи.

Оповідання «Петроградський хлопчик» складається з семи невеличких самостійних новел, в яких зображується підготовка до збройного повстання, процес формування політичної свідомості Микити, його стик з сном Лашова, участь хлопчика у боротьбі з буржуазією, зокрема дономого революційному загону у розгромі юнкерів. Остання новела так і називається «Маленький більшовик», в якій зображено Микиту — юного борця за нове життя.

«Хлопчик з Нарвської застави» восьмичастинний — герої однойменного оповідання — з гордістю згадує, що йому пощастило побачити В. І. Леніна і разом з революційними матросами штурмувати Зимовий. У перший день народження Радянської держави він крокує в колоні червоногвардійців, сповнений світлої радості і торжества перемоги.

Світлий образ безсмертної дівчини, який судилося в Смоленську зустріти В. І. Леніна і бути свідком Жовтневого повстання, змальовує В. Бичко у поемі «Дівчинка із Смоленська». Доля героїні зображена на фоні буресних революційних подій у ніч на 7 листопада 1917 року:

А вночі ударив грім «Аврори»,
Захитався Зимовий, затрусився,
Прапор наш червоний знявся вгору,
У широку, у небесну вись.

У ХУДОЖНІХ творах про В. І. Леніна відтворює велику лєнінську дружбу з дітьми, глибоку любов юних громадян до свого вождя, який створив для них щастя і радісне дитинство. Кращі художні зразки на цю тему вміщені в збірниках «Ленін і діти», «Найдорожчий друг». У них постає В. І. Ленін як вірний найдорожчий друг дітей.

В оповіданні «Става» С. Виноградська розповідає історію життя маленького хлопчика Слави Озовського, що захопила навіть В. І. Леніна. Слава — син революціонера — виростає мужиком і розсудливим хлопцем. Це про нього В. І. Ленін згодом скаже: «Так, рано мужиком діти в наш революційний час».

На перший погляд, здається, він не звернувши нічого героїчного. У час реакції і терору і революційних битв у незабутній 1917 рік він зібрав повний комплект «Правди». Ці газети, прокламанти і листівки, як дорогий реліквій, він зберіг в умовах підпілля, ризикуючи життям. Сталося так, що В. І. Леніну вкрай був потрібний повний комплект «Правди», який виявився у Слави. Вийшов Слава, його самовіддана праця і мужність схвалили В. І. Леніна, викликавши почуття гордості за нашу молодь, за її відданість революції.

Так почалася дружба Слави Озовського з В. І. Леніном. З дозволу Слави за кордоном виготовили мікрокопію комплекта «Правди», одну з яких подарували юному архівісту. Славі Озовському пощастило побувати на конгресі III-го Інтернаціоналу, слухати виступи В. І. Леніна та інших діячів міжнародного робітничого руху.

Пройшли роки. Завершилася Вітчизняна війна, і унікальна колекція компюста Озовського разом з фотокопіями документів «Правди» та іншими матеріалами поповнили музей В. І. Леніна, як живі свідки історії.

У популярних оповіданнях «Ялинка в Соколинках» О. Кононова, «Подарунок Ілліча» П. Макрушенка, «Ковзани Ілліча» М. Сергєєва, «Машенька» А. Карасова відтворено дружбу В. І. Леніна з дітьми. (На цю ж тему створені картини А. Варламова «В. І. Ленін з дітьми», М. Жукова «В. І. Ленін на ялинці в Соколинках», «Ілліч з дітьми»).

Надого залишилося в пам'яті учнів Соколинської школи поворічна ялинка, на якій був присутній сам Ленін. Велика дружба зв'язує учнів Кремльської школи з В. І. Леніном. Володимир Ілліч знаходив час, щоб порозмовляти з юними друзями і був завжди в курсі їхніх справ. Знаючи захоплення дітей спортом, він дав розпорядження командантові Кремля дозволити користуватися їм спортивним кабінетом, де навчалися курсанти. Та найбільше полюбляла школярі грати у футбол. На жаль, не було справжнього м'яча. І вони звернулися до самого Леніна за допомогою. Це було незвичайне прохання: молода Радянська Росія переживала великі труднощі, футболіст м'яч не вироблялися. В. І. Ленін не забув обіцянки. І незабаром делегація школярів одержала справжній футбольний м'яч — подарунок Ілліча.

Оповідання «Маленький супутник великих днів» Л. Касіля, М. Поляновського розкриває зворушливу дружбу Горі Лозгачова, прийомного сина Єлізарових, з В. І. Леніном. Горюшка, як любовно називав його Ілліч, став свідком знаменних подій. Він часто бував у В. І. Леніна, жия разом з ним у Горках, допомагав вихованню Іллічу. Пам'ять хлопчика зберегла назавжди всі деталі про дні й години, проведені з В. І. Леніном.

Гора, Георгій Якович Лозгачов-Єлізаров, нині інженер, персональний пенсіонер — автор книги спогадів «Незабутнє», про дні, проведені з великим вождем та його соратниками.

До кращих творів радянської літератури, в яких розповідається про життя і діяльність великого вождя, належать поезії С. Михалкова «В музеї В. І. Леніна» і П. Тичина «Слухаєм про Леніна». Обидва твори відзначаються своєрідною композицією, формою світосприймання від особи дітей і голосне — вдалим поєднан-

ням розповіді про вождя з сучасністю, з життям щасливої радянської молоді.

Діти прийшли в музей Ілліча, — так починає свою розповідь С. Михалков. У цікавій і доступній формі поет уміє довести найскладніші поняття, розповіді про життя-подвиг, про вождя В. І. Леніна. Поет ніби разом із своїми читачами переходить із залу в зал, де кожний експонат, кожна річ наче відтворюють сторінки великого життя. Поет дає можливість реально відчувати предмети, зігріті «його руки теплом», які стали для нас священними реліквіями:

І дорога нам кожна річ,
Збережена під склом,
Та річ, яку тримав Ілліч,
Зігрів своїм теплом.
Перо, його він в руки брав,
Він цим писав пером.
Годинник... з нього пізнавав,
Що час у Раднарком.

Хвилююче враження справляють на читачів і рядки вірша про життя В. І. Леніна біля станції Розли. Так, змальовуючи окремі деталі і розповідаючи про той чи інший епізод з життя великого Леніна, С. Михалков знайомить читачів із складними суспільно-політичними подіями, які, немов живі картини, постають перед їх очима; вони хочуть більше дізнатися про життя і діяльність вождя трудящих.

Твір завершується картинною сучасною дійсністю, сповненою глибокого громадського звучання. У музеї В. І. Леніна піопери дають клятву партії бути гідними високого звання юних лєнінців:

Клянемося так на світі жить,
Як вождь великий жив!
Вітчизні рідній так служити,
Як Ленін їй служив.

(У такому ж плані написана книга «В гостях у Леніна» — автор збірки оповідань Є. Мар. Читаючи книгу, ми ніби побуваємо на екскурсії в кремльській квартирі Ілліча, бачимо речі, які зберігають пам'ять про нього).

У вірші «Слухаєм про Леніна» показано любов дітей до В. І. Леніна, його роль у створенні Країни Рад. Розпочинається твір квітучою картинною природою, яка служить фоном для розвитку дії:

Як в саду заграв ріжок —
Вийшли ми на моріжок.
Там, де вишня, де струнка,
Посідали ми кружка.

Діти настільки захоплені читанням, що не помічають краси природи, вони уважно слухають розповідь про життя В. І. Леніна:

А нам те й байдауже,
Бо ми слухаємо дуже:
Книжку старша розгортає,
Нам про Леніна читає.

УАС від часу в розповіді про життя й революційну діяльність В. І. Леніна поет вставляє рефрени, що підкреслюють ставлення дівчати до прочитаного:

...Ми ж тут додамо свого:
— Як ми любимо його!

П. Тичина показує, що книга про титанічне життя Леніна дітям дуже сподобалась, вона вдихає свіжі сили, викликає радість, піднесєність, бажання жити й працювати так, як заповідав Ілліч. Діти по-новому сприймають навколишню дійсність, щастяє життя, завоюване в боях проти паризму. Закінчується вірш могутнім акордом слави вождя Леніну за щастя і радісне дитинство.

Ліричний вірш А. Малишка «Я його лиш бачив на портреті» — це портретна зарисовка великого вождя. Розповідь ведеться від першої особи у формі спогадів. Скупими художніми барвами любовно змальовуючи зовнішній облік Ілліча (відомий з портретів), у «простенькому кашкеті з молодим освітленим лицем», поет виділяє такі деталі, як «лєнінське чоло», його людський, добрий погляд, що сповнює теплою кожного трудівника. У тому погляді — людська радість і мука, сяєво революції і залп «Аврори», що відкрив нову еру для людства. У промовистих художніх деталях лєнінського портрета підкреслюється внутрішня сила і привабливість вождя, його людяність і безсмертя лєнінських ідей:

Не забуду заграв пророці,
Той портрет у школі на стіні.
Лєнінські живі і мудрі очі
Вічно в душу дивляться мені.

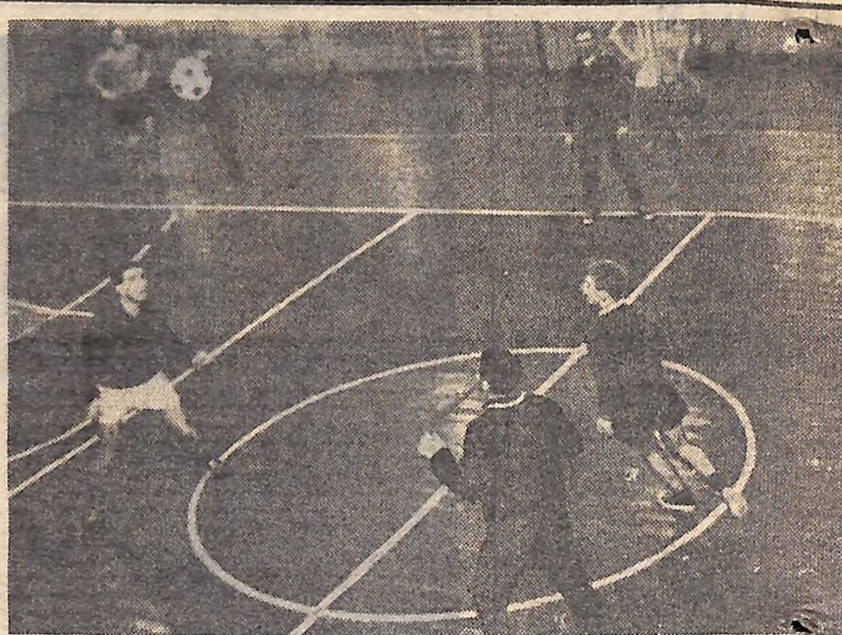
В українському фольклорі образ В. І. Леніна порівнюється з сонцем, ясним соколом, гірським орлом — символом мужності, відваги і далекоглядності.

Лєнін сонцем угорі
Нам світліть дорогу,
Батьки, діти й матері
Йшли на перемогу,
Співаєть в одній з пісень про боротьбу нашого народу за встановлення Радянської влади і торжество лєнінських ідей.

Таким же збірним образом сонця, що освітлює шлях до комунізму, що рушить гори і ріки, і народжує весну людства, виступає лєнінське ім'я у вірші В. Бичка «Є сонце в народі велике». У художню тканину твору майстерно вплетена словесна анафора, що підкреслює неперушну єдність радянського народу навколо лєнінської партії. До партії, мов матері, спрямовані серця її синів і дочок. «Є мати в народі добайлива». «Є серце в народі невтомне», — так оспівує поет діяльність лєнінської гвардії, її мужність і непохитливість.

То партії мужних, сталих комуністів.
То лєнінська слава сім'я!

Знаменний ювілей — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна — радянські письменники збагачують новими художніми творами для дітей та юнацтва. Правдиво й талановито показати велич В. І. Леніна і безсмертя лєнінських ідей, наполегливо боротися за те, щоб юне підрастаюче покоління звиріло своїм виником і помисли по Іллічу — таке почесне завдання стоїть перед творцями нашої літератури, а також усіма тими, хто покликаний навчати і виховувати молодь засобами художнього слова.

Спорт

ПЕРЕД СЕЗОНОМ

НА ЩО РОЗРАХОВУЄ «ЗІРКА»

Для любителів футболу період міжсезоння здається багатим тривалим, ніж він є насправді. Цього не зможе зрозуміти тільки той, хто байдужий до футбольних змагань.

Чекати початку сезону лишалося вже небагато. А поки що прихильників «Зірки» цікавить, які зміни сталися в команді, як вона готується до наступних відповідалних поєдинків, на яке місце може розраховувати в цьому сезоні тощо.

Минулої осені «Зірка» виїхала у Крим на тренування. До цього наш кореспондент зустрівся з лідером командного майстерства Володимиром Григоровичем ДОБРОКОМІМ і попросив його відповісти на запитання, що хвилюють болельників футболу. Ось що він розповів:

Кіровоградську команду знаю давно. Я тренував її ще в 1963 році, коли вона виступала в класі «Б». І пізніше не раз спостерігав її гру. Зокрема, торік був присутній на календарній зустрічі між «Зіркою» і сімферопольською «Таврією».

Наша команда — це зграйний колектив, до складу якого поряд з досвідченими гравцями входять і здібні, перспективні молоді. Більшість футболістів підначається неабиякою технікою володіння м'ячем.

Порівняно з минулим роком особливих змін у складі команди не сталося. З різних причин пішли від нас Олександр Єрмаков, Тіт Луйк, Валерій Бровченко, Анатолій Хропов. З перших чисел січня до регулярних тренувань приступили воротарі Леонід Колтун, Іван Баранба, захисники Анатолій Кравченко, Анатолій Максименко, півзахисники Володимир Дерябін, Віктор Сучков, Андрій Товт, Борис Петров, Юрій Касюнін, нападники Віктор Квасов, Андрій Гайкович, Віктор Стулук, Іван Аніщенко.

Повернувся в команду Юхим Спринкут. Після демобілізації з армії приїхали Геннадій Гусев з Талліна і Віктор Пригорко, який грав за ЦСКА, а потім — за одеський ЦСКА. Виявили бажання виступати за нас Олександр Єрмаков, який до цього грав у московському «Локомотиві», і Микола Зуєв — колишній футболіст одеського «Чорноморця».

Команда поповнилась за рахунок молодих, здібних гравців. Ми покладаємо надії на вихованців груп підготовки «Зірки» Олександра Смирченка, Юрія Лівшиця, Сергія Полтавцева, студента першого курсу факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту Георгія Самойлова, учня машинобудівного технікуму Сергія Самикова та інших.

Заняття в спортивному залі проводилися раз на тиждень. Основну увагу приділяли підвищенню техніки володіння м'ячем, фізичній підготовці. До програми занять входили: гімнастика з елементами акробатики, легка і важка атлетика тощо. У Ялті перебуватимемо до 21 лютого. Днів на 10-12 приїдемо додому і знову повернемося на свою базу в Крим. Тут продовжимо тренування до початку календарних ігор.

Під час перебування в Ялті продовжуватимемо вдосконалювати техніку й тактику гри, заготовуватимемо здоров'я футболістів. Значну частину часу відведемо на закріплення зіграності в лавах і між ними. Плануємо контрольні матчі з іншими командами нашої ліги та першої групи класу «А», які в цей час також перебувають у Криму.

Ще рано висловлювати прогнози щодо місця, яке займе «Зірка» у наступному сезоні. У нашій підгрупі досить сильні команди. Найбільш грізними суперниками, очевидно, будуть футболісти житинирського «Автомобіліста», запорізького «Металурга», сімферопольського «Таврії», одеського і львівського СКА, миколаївського «Суднобудівника». Нікого з рахунку не доводиться складати. Всі прагнуть краще підготуватися до сезону, і очі доведеться відволочувати у важкій, напруженій боротьбі. Одне можна сказати, що є всі підстави виступити значно краще, ніж торік. Таке завдання і ставить перед собою наш колектив.

На фото: футболісти «Зірки» тренуються у своєму спортивному залі.

Фото А. ДІВРОВНОГО.

Перемогли юніори Москви

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 7 лютого. Перша програма. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Передача «Здоров'я». (М). 10.15 — Музично-розважальна програма. (М). 10.45 — Кольорове телебачення. «Патріст» (М). 11.15 — Карпатська смерічка. Концерт. (Львів). 11.45 — Музичний турнір мист. (Ворошиловград — Брянськ). 12.45 — В ефірі «Молодість» (Молодь Киргизії). (Фрунзе). 13.30 — Телефілім «Морш комуністичних бригад».

(Дніпринетровськ). 13.45 — Реклама «Служба побуту». 14.00 — На мериціанах України. 14.30 — Народний телеуніверситет. (М). 16.10 — Телевізійний екран пошани. (Донецьк). 16.45 — Журнал «Піонерія». (Виключення Дніпронетровська та Донецька). 17.30 — «Світ соціалізму». (М). 18.00 — Програма передачі. (М). 18.05 — Літосне півокі. Багатосерійний документальний телефільм. «Рік 1922». (М). 18.50 — Кіножурнал «Повини дия». (М). 19.00 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці на льоду. Довільна програма. (Лєнінград). 22.00 — Художній фільм «День ангела». (М). 23.10 — Вечірні мелодії.

НЕДІЛЯ, 8 лютого. Перша програма. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — «Село на нашій Україні» (Херсон). 11.30 — Для школярів. «Дитина творить». (Виключення Львова). 12.00 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Фестиваль самодільного мистецтва України. Зігтує Закорпаття. (Ужгород). 13.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Сторінки мужності». (Брянськ). 13.30 — Камертон доброго настрою. (Кіровоград). 14.00 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. (Лєнінград). 17.30 — Кольорове телебачення. Клуб кіномандрівників. (М). 18.50 — Концерт майстрів мистецтва Киргизької РСР. (Фрунзе). 20.00 — Інтербачення. В ефірі «Молодість». (М). 21.00 — Міжнародна програма «Сім днів». (М). 21.45 — Художній фільм «Материнське поле». Виробничий студії Киргизії. 23.00 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. (Лєнінград).

ПОГОДА

Вдень 5 лютого по території області і Кіровограду частіше хмаря з проясненнями погода, в нічний-західних районах місцями — слабкий дощ з снігом, в місті можливий слабкий дощ з снігом, ранком місцями слабка ожеледь, туман. Вітер західний, помірний до сильного. Температура повітря по області — 1 — 6, по місту — 4 — 6 градусів тепла.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-43-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-43-35, решти відділів — 2-43-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.